

АНА
ВИЋЕН

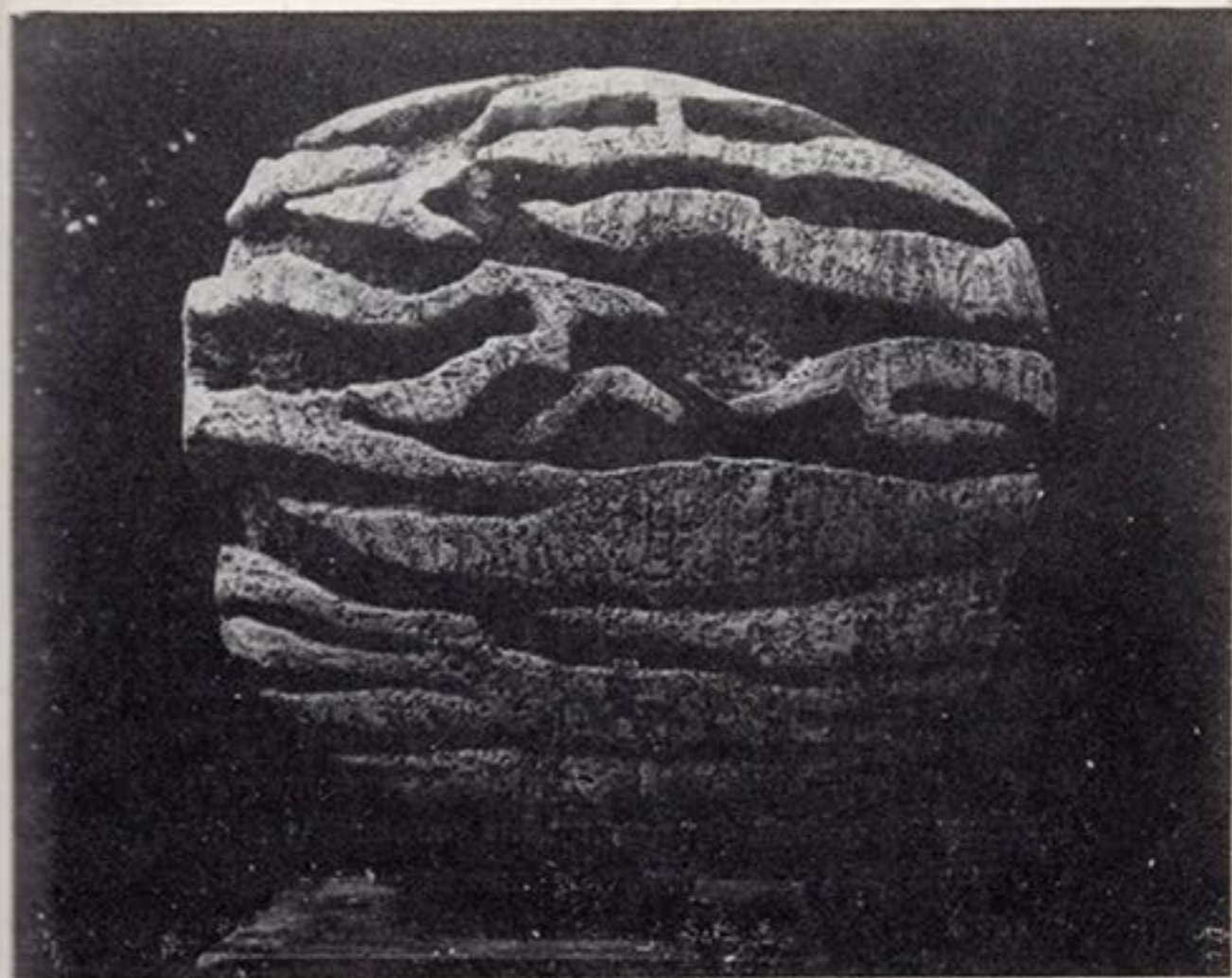
20. V—2. VI 1965.

У Галерији Коларчевог народног универзитета могу излагати ствараоци из свих области ликовних уметности који својим стваралаштвом доприносе развоју ликовног израза, јрвенствено млади.

(Из решења о оснивању Галерије)

Језик уметности се непрестано шири и мења, као што се мења и говорни језик. У том кретању сваком се ствараоцу намеће питање превазилажења свог тренутка, као питање о трајању његове поруке. Класицима постају они који на свом подручју нађу изражајне могућности, истовремено адекватне своје добу и отпорне према новим обртима у будућности. Тако се питање садржине своди на могућност саопштења, односно на језик. Нема музике изван прецизних односа међу тоновима, нити књижевности изван граматике и синтаксе, а нема ни скулптуре изван облика. Друго је питање њиховог тумачења, можда чак и покретљивости, данас, и отворених могућности за интерпретацију какве се могу запазити у свим уметностима. Поливалентност као да је особина нашег времена.

Облици Ане Виђен се у пуној мери сучељавају са својим добом, као израз свести да испред и иза њих тече струја пролазности, као белутак на дну реке која га ваља и изједа, као лист на ветру, као пуна плућа ваздуха и као грч, вечити грч човека кад воли или кад одлази. Они потичу из природе, од њених вечитих елемената, по Хераклиту: од камена, од воде и од ваздуха, међу којима наизглед недостаје само ватра у сликарском смислу, јер је нестална, мада је овде присутна на други начин, као подразумевана топлина у процесу сагоревања органске материје. Док су неки облици петрифицирани, други нису, него лепршају на ветру и сугеришу струјање ваздуха око њих као што су, некада, чиниле Нике у жељи за покретом.

Очигледан је Анин напор да вајарски језик усаврши у функцији једног обухватног програма. У њему се као алузије супротстављају органско и неорганско, анимално и вегетално, психолошко и физичко. У техничком погледу ту играју пуне форме и празнине, спољашње површине сфера и унутрашњи простори и продори, масе насупрот плоча. А што се тиче тема, оне потичу из живота; из оног који се одвија у човеку кад се сједињује са природним елементима, када сам себе осећа у смислу Спинозиног „натура натура“.

Алекса Челебоновић

КАТАЛОГ

1. Ратник	гипс	1961.	93 × 52
2. Ток	гипс	1964.	35 × 117
2. Сухо доба	гипс	1964.	70 × 65
4. Раскриљена форма	гипс	1964.	70 × 42
5. Нике	гипс	1965.	124 × 55
6 Медитератски мотив	гипс	1965.	100 × 66
7. Микенски фрагмент	гипс	1965.	80 × 85
8. Шкољка	гипс	1965.	84 × 61
9. Облутак	гипс	1965.	80 × 60
10. Средиште	гипс	1965.	120 × 64
11. Три скице	гипс	1965.	

Цртежи

1. Цртеж I	1964.
2. Цртеж II	1964.
3. Цртеж III	1964.

АНА ВИЋЕН

Рођена у Дубровнику. Академију за ликовне уметности и специјални течај завршила у Београду. Студијска путовања Француска, Грчка, Италија. Први пут излагала 1961. Самостално излагала у иностранству у Атини 1963. Излагала на колективним Изложбама у земљи са УЛУС-ом, на Октобарском салону 1961. и 1964, изложби фантастике 1964, изложби Скулптуре у слободном простору и на изложби Фигуративна скулптура младих 1965.